

hold til de ledende Principper i Skoleloven, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om disse.

Hovedprincippet i Skoleloven af 24. Marts 1899 er det, at Undervisningen i vor Folkeskole skal forbedres, at Folkeskolen skal sættes i Stand til fyldigt at løse sin Opgave som Grundlag for den almindelige Oplysning her i Landet. Det har været Hovedprincippet, og de Bestemmelser, hvori dette Princip i særlig Grad har fundet Udtryk, ere naturligvis de Bestemmelser, som man maa kalde de centrale i Loven, de, som ere Bærere af Lovens Princip. Blandt disse Bestemmelser skal jeg nævne en, nemlig den, som findes i Skolelovens § 7. Denne Bestemmelse gaar som bekendt ud paa, at naar Gennemsnittet for Elevantallet i en Skole i to paa hinanden følgende Aar har overstegtet for Landets Vedkommende 37, for Købstæderne 35, saa skal der ske en Forandring i denne Skole, saa skal Tallet bringes ned til disse Grænser. Naturligvis kan man naa dette Maal ad forskellige Veje, og disse Veje ere tydelig karakteriserede i den paafølgende § 8. Den Vej, der ligger nærmest, og som man ogsaa ved Lovens Gennemførelse har foretrukket fremfor andre, er den Vej at oprette en eller flere ny Klasser i de bestaaende Skoler. Under de tidligere Forhold var Grænsen 50 baade for Skoler paa Landet og i Købstæderne. Den ved Skoleloven gennemførte Nedsættelse er ganske betydelig, og Resultatet heraf vil jo gives til Kende derigennem, at der sker en fyldigere Klassedeling. Men hvad betyder en fyldigere Klassedeling ved en Skole? Den betyder naturligvis det, at Børn inden for samme Klasse komme til at staa hinanden nærmere baade i Alder og Udviklingstrin, og at Undervisningen som Følge deraf ogsaa i langt højere Grad vil komme til at bære Frugt. Som Forholdet var forhen, maatte man undervise Børn i højst forskellig Alder fra 7 til 10—11 Aar i samme Klasse, men at tale med en og samme Tunge, saaledes at alle Eleverne paa saa forskellige Udviklingstrin til fulde kunde forstaa Lærerne, har i mange Tilfælde været absolut umuligt. I de ældre Klasser gik det jo bedre, men i Klasserne

for de yngre Børn har det især knebet. Deri ligger altsaa egentlig det store Fremskridt ved den fyldigere Klassedeling, at Børn noget nær af samme Alder og samme Udvikling blive underviste i en og samme Klasse. Men jo færre Børn der er i en Klasse eller Skole, des mere Tid kan ogsaa Læreren ofre paa den enkelte, og det har navnlig sin store Betydning for de yngste Børn, da de jo trænge til mere speciel Vejledning i hvert Fald fremfor de ældre.

I denne Sammenhæng skal jeg gøre nogle Bemærkninger om, hvorledes det stiller sig med Gennemførelsen af dette Hovedprincip, efter at Skoleloven nu har virket i 3 Aar, saaledes at Princippet har faaet Lov til at virke i fuldt Omfang. Da man behandlede Skoleloven paa Rigsdagen, gik man ud fra, at der omtrent vilde være 356 Tilfælde for Landets Vedkommende, hvor man i Kraft af den nævnte Paragraf, jeg citerede, skulde foretage Forandring, og enten ny Klasser skulde oprettes, det vil sige et nyt Embede oprettes, eller man f. Eks. skulde indrette et nyt Skoledistrikt, eller gaa andre Veje. I Betænkningen af 6. Februar 1896 findes netop en Udtalelse, der lyder paa, at der skal oprettes omtrent 356 ny Lærer- eller Lærerindeembeder. Det har vist sig, at dette Tal er blevet til 371, altsaa noget større, men i Virkeligheden er Tallet 356 omtrent rigtigt. Af de 371 Tilfælde er en hel Del kommen til Veje paa en usædvanlig Maade. Flere Kommuner have nemlig ligefrem tilbudt, uden at de ved Lovens Paabud vare tvungne dertil, at ville oprette ny Embeder, i det hele taget forøge Klasserne eller under alle Omstændigheder formindske Børneantallet i de bestaaende Klasser. Disse Tilfælde ere medregnede i de 371, og tager man dem bort, komme vi altsaa ned i Nærheden af 356. Da vi behandlede Skoleloven, gik man ogsaa stadig ud fra, at man kunde vise sig velvillig lige over for Kommuner, hvor Grænsen ikke var naaet, men hvor man kunde forudsætte, at den vilde naas eller endogsaa overskrides i Løbet af den nærmeste Fremtid, at man kunde tillade dem ogsaa at indrette deres Skolevæsen med flere Klasser, og alligevel modtage den Støtte af Statskassen, som tilstodes andre, der vare